

Μοναχός Θεοφύλακτος Καυσοκαλυβίτης (1875-1927) (Γέροντας Μωσής Αγιορείτης (†))

/ [Πεμπτούσία](#)

Εκάρη μοναχός στην Καλύβη του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου της ιεράς σκήτης Αγίας Τριάδος Καυσοκαλυβίων το 1896. Κατά διήγηση του Γέροντος της Καλύβης αυτής Μιχαήλ (+1979), ο πατήρ Θεοφύλακτος ανέπτυξε την ευφυΐα του, για να εφεύρει δύσκολο και σπάνιο τρόπο, για την κατόρθωση της σωτηρίας της αθάνατης ψυχής του. Ο γενναίος αυτός αγωνιστής προσεποιείτο τον σαλό, τον κουφό και τον μουγγό, ώστε ούτε επαίνους ν' ακούει, ούτε τιμές να δέχεται, ούτε να παρασύρεται από την ενοχλητική και φιλάμαρτη πολυλογία. Το μυστικό του το γνώριζαν πολλοί λίγοι. Σε αυτούς μιλούσε περί νοεράς προσευχής, καθάρσεως των παθών και σχετικών θεμάτων. Περιερχόμενος τη σκήτη άλειφε το πρόσωπο του με καρβουνόσκονη, κτυπούσε ένα ντενεκέ, ως να ήταν τρελός και διανοητικώς ανάπηρος.

Αποσύρθηκε στο σπήλαιο - ασκητήριο του οσίου Νήφωνος (+1411) και επί τέσσερα χρόνια έμεινε εκεί αγωνιζόμενος υπεράνθρωπα με την παράξενη αλλά αποτελεσματική ασκητική του, τρώγοντας μόνο παξιμάδι και πίνοντας μόνο νερό. Για εργόχειρο είχε την ξυλογλυπτική τέχνη. Έφτιαχνε σκαλιστά εγκόλπια, κτένια και κουτάλια. Τα από την πώληση του εργόχειρου έσοδα τα μοίραζε ελεημοσύνες στους φτωχούς. Ήταν τελείως ακτήμονας μοναχός. Τις οπτασίες και τα οράματα του τα εμπιστευόταν στους λίγους πνευματικούς του φίλους. Στη νοερά προσευχή δάσκαλο του είχε τον ονομαστό πνευματικό παπά-Σάββα τον Μικραγιαννανίτη (+1908). Προαισθάνθηκε το τέλος του ο μακάριος και τρεις ημέρες πριν την κοίμηση του πήγε στη σκήτη, μετάλαβε των αχράντων Μυστηρίων, ζήτησε συγχώρεση από τον κάθε μοναχό της σκήτης ξεχωριστά κι επέστρεψε στο ασκητήριό του. Μετά τρεις ημέρες τον βρήκαν με σταυρωμένα τα χέρια, ξαπλωμένο, μ' ένα υπέροχο χαμόγελο στα χείλη, αναπαυόμενο τον αιώνιο ύπνο των δικαίων.

Πηγες - Βιβλιογραφία

Ανδρέου Αγιορείτου μοναχού, *Γεροντικό του Αγίου Όρους*, τ. Α', Αθήνα 1979, σ. 169. Ιωαννικίου Κοτσώνη, αρχιμ., *Αθωνιχόν Γεροντικόν*,

Κουφάλια Θεσσαλονίκης 19993, σσ. 346-347.

Πηγή: Μοναχού Μωυσέως Αγιορείτου, *Μέγα Γεροντικό εναρέτων Αγιορειτών του εικοστού αιώνας*, τόμ. Α΄ 1901-1955, εκδ. Μυγδονία, Άγιον Ορος 2011.